

na ně použití, protože v revisním rekursu samy výslovně prohláší, že se ho pro nedostatek předpokladů jeho použití nedovolávají. Ustanovení téhož § se na projednávaný případ vůbec nevztahují, neboť mluví výslovně — a patrně protikladem k odstavci prvnímu, jednajícímu o smrti nájemníkově — o opuštění bytu. Nelze přece již podle zásad logiky a jazykové správnosti o zemřelém nájemníkovi říci, že byt opustil. Mimo to by takový výklad vedl k věcným nesrovnalostem, kdyby po smrti nájemníkově kromě příslušníků rodiny, s kterými sdílel domácnost a společný byt a kteří, ačkoli nejsou dědici, mají podle druhého odstavce nárok na byt, byl tu také ještě cizí dědic, uplatňující nároky na byt dle odstavce prvního. Setkávaly by se tak neslučitelné nároky. Nelze proto odstavec 2. § 6 zákona o ochraně nájemníků vztahovati na případ úmrtí nájemníkově, o němž jedná odstavec první.

Nejsou-li stěžovatelky, jak doličeno, stranou v této exekuci, nemohou žádati za její zrušení. Byla proto jejich žádost pro nedostatek aktivní legitimace právem zamítnuta a nebylo třeba řešiti otázku, zda-li exekuční titul dle § 575 odst. 3. c. ř. s. zanikl a zda-li zamítnutí takové lze považovati za důvod k zastavení exekuce dle § 40 ex. ř., za jaký to stěžovatelky mají.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 21. ledna 1925 čj. R I 39/25/1. K.

L I T E R Á R N Í   Z P R Á V Y.

Exekuční řády. Zákon z 27. května 1896, č. 79 ř. z. s uvoz. zákonem, prováděcími nařízeními atd. a zák. čl. LX. z r. 1881 s dalšími předpisy. Upravil Antonín Hartmann, odborový přednost v ministerstvu spravedlnosti. Praha 1925. Tiskem a nákladem »Československého Kompasu«, tiskařské a vydavatelské akc. spol.

Jako svazek XIV. komentovaných zákonů českosl. republiky vydalo čilé shora uvedené knižní nakladatelství exekuční řády býv. Rakouska a Uher. Jest to za naší státní samostatnosti první spis, kde oba exek. řády se pospolitě vydávají a komentují. Spojeno jest s výhodou, snadno porovnatí jeden řád s druhým a přednosti i slabiny jich vystihnouti. Uherský exek. řád neměl, jak tomu vskutku bylo u uh. nového civ. s. řádu, rak. exek. řád před očima a nemohl proto těžiti z jeho předností a zcela

moderního uspořádání látky, čímž se stalo, že jeho systém zůstává daleko za exek. řádem rakouským a že různé druhy a způsoby exekuční zůstaly vůbec nepovšimnuty.

Exekuční řád rak. vyvolal přímo nekonečnou řadu literárních prací, k němu se pojících, z nichž došel u praktických právníků největší obliby a také rozšíření obsáhlý komentář Neumannův, poněvadž podával ke každé sporné a choulostivé otázce důkladného poučení.

Dosažením naší státní samostatnosti ztratil arcif valně na ceně, poněvadž rakouské právo, ať materiální, ať formální, bylo od převratu pozměněno mnohými čs. zákony a nařízeními, takže pouhé používání starších komentářů by mohlo jen másti a přivésti čtenáře s platným právem do rozporu.

»V ministerstvu sprav. byla sice již připravena osnova jednotného exek. řádu, spočívající v podstatě na exek. řádu ze dne 27. května 1896, č. 79 ř. z. a jeho uvozovacím zákoně, ale pochybno jest, bude-li v krátké době projednána a jako zákon vyhlášena. Poukazujet se na to, že jest třeba upravití dříve materiální právo, aby nebylo nutno brzy novelisovati předpisy formálního práva, kdyby některá nová úprava materiálního práva toho vyžadovala. Revise ob. zákona obč. sice již značně pokročila, ale do její kodifikace uplyne asi přece jen delší doba. Také projednání v zákonodárných sborech si vyžádá delší doby. Odhodlalo se tudíž vydavatelstvo uspořádati ještě nové vydání dosud platných předpisů o řízení exekučním a zajišťovacím, neboť není dosud českého vydání z novější doby, které by přihlíželo k dalším předpisům měnícím a doplňujícím původní exek. řád, k poměrům nastalým státním převratem, k zákonodárství našeho státu a k judikatuře vůbec. A po českém vydání se množí poptávky.«*)

Nový komentář obou exek. řádů vděčíme osobnosti na slovo vzaté, osvědčenému vydavateli již mnoha jiných cenných spisů, který již svým úředním postavením — jeť přednostou zákonodárného (legislativního) oddělení pro věci civilní v ministerstvu sprav. — je nad jiné povolán k uspořádání látky tak obsáhlé a právně důležité i choulostivé. Bylo mu též umožněno dovolávat se ministerských výnosů, nikde ještě neuveřejněných (viz jen příkladmo na str. 788, že dani z obratu nepřísluší ani zákonně ani přednostní zástavní právo na nemovitostech při rozvrhu nejv. podání za ně), ba i uveřejniti mezinárodní dohody dosud nevyhlášené (tak příkl. na str. 460, kde uveřejněna jest dohoda o mož-

*) Z předmluvy na str. 1.

nosti exekuce mezi čs. republikou a královstvím italským). Uvedený spis obsahuje v úvodu (na str. 5—18) vysvětlení, jak exek. řád rak. povstal, uvádí poté (na str. 19—21) nejhlavnější literaturu, načež následují uvozovací zákon k exek. řádu (na str. 23 až 149) a ustanovení rak. řádu podle jednotlivých §§, k nimž jsou na str. 153—1241 připojena zpřízněná ustanovení řádu uherského. Na jediné stránce 1242 nalézáme účelné a přehledné sestavení, které §§ uherského řádu odpovídají §§ům našeho exek. řádu, načež na str. 1243—1259 následují doplňky a opravy. Strany 1260 až 1264 vyhrazeny jsou pro případné poznámky majitelů (čtenářů). Obsah, časový přehled předpisů a věcný seznam (na str. 1265 až 1330), usnadňující používání spisu, spis zakončují.

Přednost vydaného komentáře spočívá v tom, že každý článek uvoz. zákona a každý § provázen jest výkladem, který zpravidla roztržiděn jest na tři oddíly.

Pod A nalézáme všeobecné vysvětlivky, poučení a upozornění, k nimž se druzí znění přílehlajících zákonů (i zákon o soudních kolcích a poplatcích tu nalézáme), vládních a ministerských nařízení a výnosů, poukazy na řád odhadní, návody pro vnučené správce a orgány výkonné a j. v.

Pod B uveřejněny jsou nálezy nejv. soudů (předpřevratovideňského a popřevratového brněnského, pro i contra svědčící,**) načež pod C uvedena jest literatura.†)

Spis svědčí o obsáhlé právní znalosti a kromobyčejné péli jakož i důkladnosti spisovatelově, neboť snesl a zpracoval veškerý materiál k předpisům obou exek. řádů se vztahující, do dna jej vyčerpav. Stane se proto bohatou studnicí poučení a nepostradatelnou pomůckou všem praktickým právníkům včetně soudců exekučních při sepisování návrhů exekučních, jich vyřizování a provádění exekuce.

Možno tedy jak nakladatelství tak i spisovateli blahopřátí k vydání zdařilého a dokonalého díla a přátí oběma nejhojnější rozšíření.

**) Snad se nesetká mínění zasílatele s odporem, že by byly mohly býti pomínuty nálezy, týkající se předpisů již zrušených, tak, jak příkladně jsou na str. 797 pod i) uvedeny nálezy, příslušící-li zákonné, příp. přednostní právo zástavní školnímu příspěvku, který se vybírá z pozůstalostí v Čechách, kdežto z. zákon o tomto školním příspěvku byl podle § 4. zákona ze dne 12. srpna 1921 o dani z obohacení, č. 337 Sb. a § 3. prov. nařízení ze dne 23. března 1922, č. 111 Sb., zrušen.

Stejný osud stihnul veškeré zákony, mající za předmět vybírání přírážek k dědickým poplatkům ve prospěch zemských a obecních fondů, jakož i fondů k účelům školství a péče o chudé a nemocné.

†) Spisy a pojednání podepsaného uvedeny jsou u §§ 74, 216, 218, 296, 325, 370 a 372.

Úprava spisu, jehož cena ve vazbě jest Kč 120.—, jest úhledná, tisk zřetelný a líbivý, text jazykově a slohově bezvadný.

D o p l ů k y:

Dovoleno budiž doplniti obsah spisu v následujícím:

K § 1: dle § 94 zákona ze dne 10. června 1925 o pojištění osob samostatně hospodařících pro případ invalidity a stáří, č. 148 Sb. jest pojistné i s úroky vymáhati exekucí soudní na základě výkazu obvodní úřadovny o nedoplatku pojistného.

K § 216: dle § 92 právě uvedeného zákona požívá pojistné i s příslušenstvím přednostního práva nedoplatků daní a dávek veřejných v řízení exekucním, konkursním a vyrovnávacím.

K § 274, na str. 271 a násl.: Vládním nařízením ze dne 16. dubna 1925, č. 77 Sb. byl místní obvod soudní dražební dvorany v Brně rozšířen viz §§ 1 a 2).

K § 291: dle § 83 cit. zák. č. 148/25 Sb. jsou postup, zastavení a zabavení nároků podle toho zákona, pokud nejde o nároky vyplývající z pojištění podle § 71, nepřipustny. Může se tak státi pouze až do polovice dávky, k úhradě nároků osob, které proti oprávněnému mají zákonitý nárok na poskytnutí výživy.

Nepochybuje se, že při budoucím novém vydání tohoto díla bude k těmto a dalším novotám vzat náležitý zřetel.

Sen. president K. Flieder.

Přehled ustanovení kolkových a poplatkových (včetně řízení soudního) platných v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, dle stavu na počátku účinnosti zákona č. 54/25, t. j. dne 8. května 1925. Sestavili minist. rada Karel Chochole a fin. taj. Dr. Tomáš Bednář. V Praze 1925. Vytiskla Státní knihtiskárna v Praze.

V § 1 zákona ze dne 3. dubna 1925, kterým se mění některá ustanovení o poplatcích, taxách a kolcích (hrací karty), č. 54 Sb., bylo prostě lakonicky ustanoveno, že se dosavadní pevné poplatky kolkové ciferně zvyšují, tedy jen příkladno pod d: poplatky 2 Kč na 5 Kč, 3 Kč na 8 Kč, 4 Kč na 10 Kč, 6 Kč na 15 Kč, 8 Kč na 20 Kč, 12 Kč na 30 Kč, a 20 Kč na 50 Kč.

V § 2 téhož zákona bylo mimo jiné též uvedeno, že ustanovení § 1 nevztahují se na soudní poplatky.

Poněvadž z § 1 vidno nebylo, kterých položek tarifu vš. zák. poplatkového se zvýšení vlastně týče, předpokládalo se, že přinese o tom prováděcí nařízení bližší vysvětlení.

Než chyba lávky! Prováděcí vládní nařízení ze dne 28. dubna 1925, č. 87 Sb. ve směru tom úplně pomlčelo a tím mnohého zklamalo. Aby veškeré pochybnosti a záhady pominuly, odhod-